

Når dagene blir gylne

17. søndag i treenighetstiden

T: Anne Kristin Aasmundtveit
M: Alf Fasmer Dahl (omkr. 1929)
Arr: Jon Kleveland

Når dag - en - e blir gyl - ne og løv - et fal - ler mykt, frem -
vet vi går mot vint - er, vi vet det vil bli kaldt. Na -
Jes - us Kris - tus, rø - rer ved vin - ter - stiv - net kropp, du
høst - ens mør - ke kveld - er, i øy - e - blik - kets «nå» står

5 del - es blomst - rer kløv - er, frem - del - es er det lyst, hvor
tur - en tal - er ord - løst om håp som bær - er alt. Kan
ei - er skap - er - ord - et og si - er: «Venn, stå opp!» Slik
håp - et som et løf - te å dø og le - ve på, å

9 1, 2, 3 4
len - ge er det lyst?
vi og hå - pe alt?
reis - er du oss opp. Vi
I Du,
I dø og le - ve på.